

680 Macar işçisi direndi, üç Türk yönetici bavul taşıyıp grevi kırdı!

Budapeşte havaalanında 680 işçi, zam talebiyle geçen cuma günü 24 saatliğine iş bıraktı.

Ancak havaalanında, yer hizmetlerini yürüten Çelebi şirketinin 3 Türk yöneticisi, tulumları giyip aprona inince grev hissedilmedi. Macarları şaşkına çeviren bu operasyonla Budapeşte havaalanından 43 uçak rötarsız kalktı.

Budapeşte havaalanında yer hizmetlerini yürüten Çelebi şirketi ile sendikalar arasında ücret zammı görüşmeleri anlaşmayla sonuçlanmayınca, sendika, 24 saat süreyle greve çıkacağını duyurdu.

Bu açıklama, havaalanında yer hizmetlerinin duracağı, bu yüzden uçak seferlerinin yapılamayacağı veya çok büyük gecikmelerle yapılacağı endişesi yarattı. Ancak olay beklendiği gibi gelişmedi. Öyleki, Macar televizyonları havalimanında yolculara mikrofon uzatıp, grevle ilgili düşüncelerini sorduklarında, bir tek kişi bile eylemden

haberdar olduğunu söylemedi.

Bunun nedeni ise Çelebi Grubu'nun Macaristan'daki şirketin müdürü Atilla Korkmazoğlu ile Proje Müdürü Ediz Özkaya ve geçici görevle Budapeşte'de bulunan Çelebi'nin Operasyon Müdürü Osman Yılmaz'ın izlediği yol oldu.

Atilla Korkmazoğlu: "Kararı öğrenince, hemen 'haydi arkadaşlar, uçağa gidiyoruz' dedim. İki arkadaşla birlikte hemen harekete geçtik, tulumları giyip aprona indik. Bavulları yükledik. Kargoları yükledik. Yer hizmetleri için belli ekipmanları da kullanmak gerekiyordu, kullandık. Toplam 17 kişi çalıştık. 24 saati aşkın bir zaman dilimini, kısa süreli dinlenmeler dışında, uykusuz geçirdik. 43 uçağın en fazla 20 dakikalık gecikmeyle kalkmasını sağladık. Bu, pek çok hava limanında normalde bile yaşanıyor."

İnsani olarak fakirleşmek...

Kapitalist ve çağdaş bir toplumda, insan ihtiyaçlarının yaratıcılıkla bir ilgisi yoktur. Çünkü kapitalist toplumda ortaya çıkan ihtiyaçlarımız, gerçek 'insani' ihtiyaçlar değildir. Her insan, diğerleri için yeni ihtiyaçlar yaratarak, onu yeni bir bağımlılığın içine itmeye ve onu sistemin yeni bir kurbanı haline getirmeye çalışır.

Bağımlılıklar çemberi içine sıkışan çağdaş insanlar, bir yandan yepyeni hazları tadarken, öte yandan da maddi durumlarının giderek bozulduğunu fark etmeyeceklerdir. Demek ki, böylesi bir toplumda herkes, kendi ihtiyaçlarını tatmin amacıyla başkaları üzerinde bir egemenlik kurma çabasına girişecektir...

Kendilerine yeni ürünler sunuldukça insanlar, yeni

bağımlılık çemberlerinin tutsakları ve köleleri haline dönüşecekler, bu bağımlılığı karşılamak ve bu yabancı, hem de düşman nesnelere egemen olabilmek arzusuyla daha çok paraya ihtiyaç duyacaklardır. Bu arada onların para hırsı ve paralarını artırma çabaları, insan olarak fakirleşmelerine yol açacaktır...

Aslında insanları engelleyen ve kendi gerçek ihtiyaçları ile onları oluşturan kökleri görmelerine set çeken şey, 'bilinçli düşünceleridir'. Gerçek insani ihtiyaçların ve isteklerin farkına varabilmemiz için, yanlış bilinçlendirilmeden, doğru bilinçlenmeye adım atmak zorundayız. Bu da, gerçeği akileştirip, saptırmak ve yönlendirmek yerine, gerçeğin tam gözüne bakmak ve onu dosdoğru anlamaya çalışmakla olabilir.

Erich FROMM

BULMACA

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1) Otomobil İş Sendikamızda uzun yıllar Genel Başkanlık yapan Aydın adlı Genel Başkanımız Soyadı./Çiğlik, inleyiş, feryat. 2) Büyük balıkları avlamakta kullanılan ucu iğneli kurşun parçası./Beğenmek, takdir etmek. 3) Gramın kısa yazılışı./Otomobillerde motor, şasi, tekerlek gibi kısımların dışında kalan doğrama, döşeme gibi şeylerin tamamı. 4) Yerine getirilmesi istenilen şey./Dişi deve. 5) Nazım Hikmet'in soyadı./Genişlik./Hayvanlara verilen yiyecek. 6) Argoda yüz kızartıcı durum./Çocuk dilinde güzel, iyi./Bir nota. 7) Ters İstanbul'da bir üniversitenin kısa adı./Bir nota./Aydın, kültürlü, entelektüel, münevver. 8) Bir nota./Bir şaşma ünlemi./Güzel kokması için vücuda veya giysilere sürülen esans. 9) Naci hücum kitabı./Bir erkek adı. 10) İstanbul boğazını birbirine bağlayan iki yapıdan biri./Argoda bir şeyin en bayağı, en adi kısmı, kalıntı. 11) Eski çağ bir silah./Balyapan böcek./Evin bir bölümü. 12) Argoda aptal, sersem./Erimiş halde sidik ile dışarı atılan azotlu madde./Köpek yavrusu.

SOLDAN SAĞA:

1) Hürriyet, serbestlik./Maden kömürünün ısıtılıp gazı alındıktan sonra geriye kalan ve ısıtmada kullanılan kısmı. 2) Sıkıntı, zahmet, ıstırap./Avrupa Ekonomik topluluğun simgeleyen harfler./Aydın'ın bir ilçesi. 3) İlave./Kısa zaman içinde gerçekleşen köklü değişiklik, devrim. 4) Dans, oyun./Mısır'da tanrı. 5) Tanrı tanımaz./Tarihi Akan'ın bir filmi. 6) Portakal, liman, mandalina gibi meyvelerin ortak adı./Şarkı, türkü. 7) Baş köpeğe benzeyen memeli bir deniz hayvanı./Arka geri, karşıt. 8) Eskiden kullanılan bir çeşit başlık./Kralice./Erkek koyun. 9) İlhan adlı bir Şarkıcımızın soyadı./Tanımama, kabul ve tastik etmeme, reddetme. 10) Bir erkek adı./Hoşa giden kimseler, özellikle bunların şımanca olanları için söylenir, sevgi sözü. 11) Zamanın en küçük parçası./Gömlek üzerine giyilen kolsuz kısa giyecek./Ud çalan. 12) Bilinmeyen, meçhul./Beyaz leke

Hazırlayan:Şahin Karayılan

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

Köy Enstitüleri 67 yaşında

Cumhuriyet ilk yıllarında 16 milyon nüfusun 12 milyonu köylerde yaşarken 35 bin köyümüzde okul yoktu.

Cumhuriyetin temel politikalarının belirlendiği İzmir İktisat Kongresine davet edilen ünlü eğitim bilimcilerden John Dawey'in önerileri İsmail Hakkı Tonguç tarafından olgunlaştırılarak 1936 yılında "köy kalkınması odaklı" bir eğitim modeline dönüştürüldü.

17 Nisan 1940 yılında ise, Köy Enstitüleri kanunu çıkarıldı.

Önce eğitmen yetiştirmek gerekiyordu. İlk eğitmen adayları grubunu oluşturan 85 genç eğitmeni Eskişehir Çifteler Köy Enstitüsünde 6 aylık bir eğitimden geçirildikten sonra köylerine gönderildiler.

Eğitim olanaklarına sahip olmayan yoksul köy çocuklarına açılan öğrenim olanağı, ülkenin aydınlanması mücadelesine katkı verme heyecanı, üretim ile eğitimin birleştirilerek "eğitim ve öğrenimin" sıkıcı, ezberci ve soyut bir iş olmaktan çıkarılması, Eğitmenlerin; ülke ve halkı için yararlı bir iş yaptıklarına inanmış olma duygusu ile başlayan Köy Enstitüleri hareketi kısa zamanda onbinlerce genç, idealist ve ülkesini seven insanın eğitim kervanına katılmasına yol açtı.

Eğitmenler, köy ve köy yaşamının gereklerine göre eğitildiği için köylerde çaresizliğe son verilmişti. Bilginin yetmediği noktada ülkenin 21 ayrı noktasına serpiştirilmiş Köy Enstitüsü bilgi kaynağı, gücün yetmediği yerde ise imce ile çözülmedik sorun, aşılacak engel kalmamıştı.

Topraklar gübre ile buluştu, sulama başladı, aşılama, erozyonla mücadele, arıcılık, konservecilik, el işleri ev işleri ne gerekiyorsa birlikte öğrenildi ve uygulandı...

Böylece bir tarım ülkesi olan Türkiye, hem tarımını geliştiriyor, hem tarımda çalışan insanların niteliğini iyileştiriyor hem de ürün miktarını artırıyordu.

O kadar ki, ikinci paylaşım savaşının zor günlerinde tüm okullar tatil edilirken köy enstitüleri üretim yapabildikleri için açık tutuluyordu.

Her aydınlığı boğmak isteyenler gibi; Köy Enstitülerini boğmak isteyenler de köylünün aydınlanmasını istemeyen toprak ağalarıydı.

Bunu açıkça söyleyemedikleri için de; köy Enstitülerinin kapatılması için başlatılan kampanya; ABD ajanlarının ülkemizde cirit attığı günlerde "enstitülerin komünist yetiştirdiği" iddiası olmuştu.

Sonra ne mi oldu?

Köy Enstitüleri kapatıldı.